



Dwór w zřebie podstawowym powstał prawdopodobnie w 2 połowie XVI w. z inicjatywy Jana Łaszewskiego (?), a jego budowę kontynuował zapewne Stanisław Zapolski. Pierwotnie, został zaprojektowany na planie prostokąta, do którego w okresie

późniejszym dodano od strony zachodniej półkolistą przybudówkę. Budynek jest murowany z cegły i otynkowany. Parterowy korpus główny jest rytmizowany prostokątnymi otworami okiennymi, nakryty wysokim czterospadowym dachem z lukarnami. Półkolistą przybudówką zachodnią z otworami okiennymi zamkniętymi łukiem pełnym oraz symetrycznie rozmieszczonymi między nimi niszami o analogicznym wykroju, nakryta jest oddzielnym dachem wielospadowym. Na osi fasady dworu umieszczony jest kolumnowy portyk zwieńczony trójkątnym szczytem. Gładkie elewacje wzbogaca detal architektoniczny w formie profilowanych gzymsów, nadproży i ozdobnych opasek wokół okien i nisz. Wnętrze dworu zostało częściowo przebudowane. W piwnicach zachowały się sklepienia krzyżowe oraz relikty murarki gotyckiej w fundamentach. Dwór zachowany w historycznej bryle jest przykładem siedziby ziemiańskiej z XVII w.

Park wraz z zadrzewieniem przykościelnym w Chojnem, założony został w XIX wieku jako otoczenie dworu i kościoła. Ze starszymi okazami drzew pomnikowych jest pozostałością XVIII wiecznego tzw. ogrodu włoskiego. Jest to park o charakterze krajobrazowym z częściowo zachowanym układem kompozycyjnym oraz licznym starodrzewem (lipy szerokolistne, topole białe, dęby szypułkowe i klony zwyczajne). Na terenie założenia występują pomniki przyrody. To XIX - wieczne założenie parkowe, zrealizowane jako otoczenie dworu i kościoła, ma dużą wartość zabytkową.